

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αι επιστολαί τη Διευθύνσει.

ΓΡΑΦΕΙΑ: Άγορά Κύκκου αριθ. 34.

Τιμή εκάστου φύλλου γρ. 2

Υπεύθυνος Ίδιοκτήτης
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

Το ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΖΗΤΗΜΑ

Εἰς νέαν προέκτειται νὰ υποβληθῇ δοκιμασίαν ἡ φιλοπατρία καὶ ἡ εὐσεβεία τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀρθοδόξου πληθυσμοῦ τῆς νησιῦ, προκειμένου διὰ τῆς ἐτυμηγορίας αὐτοῦ νὰ διευθετηθῶσι δύο σπουδαιότατα ζητήματα, προωρισμένα μερίστην ὡς ἀσκήσῃσι ροπήν ἐπὶ πάντα τὰ ἐθνικά καὶ κοινωνικά ζητήματα, ἅτινα καθ' ἐκάστην ἐπασχολοῦσιν αὐτόν.

Πρόκειται πρῶτον νὰ δεῖξῃ ἔργῳ ὅτι ἀξιοὶ τὰ τῆς Ἐκκλησίας του νὰ διευθετηθῶσι διὰ τῆς ψήρου καὶ τῆς ἐτυμηγορίας τοῦ συνασθάνοντος πληρώστατα τὰς εὐθύναις πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Πανελλήνιον, αὐτὸς τυγχάνει μέλος ἐπιλεκτόν. Ἀριέμενος τὰ δογματικά καὶ κανονικά ζητήματα εἰς τὴν κρίσιν τῶν πρὸς τοῦτο τεταγμένων κανονικῶν καὶ ἱερῶν συλλόγων ἢ συνόδων ἐπιφυλάσσεται εἰς ἐαυτὸν τὴν ἐκλογὴν τὴν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχόντων καὶ τὴν καθόλου οικονομικὴν διαρρύθμισιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων ἐν συμπτῶσει μετὰ τούτων, εἶναι δὲ διατεθειμένος τὰ δικαιώματά του ταῦτα νὰ διεκδικήσῃ ἀμειωμένην πρὸς οἰονομικὴν ἀντιμετώπισην.

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία διδάσκει ἡμᾶς ὅτι ἡ κληροκρατία ἐν τῇ Ὀρθοδόξῃ Ἐκκλησίᾳ ὑπῆρξε πόθος εὐσεβῆς ἑνὸς μόνον φιλοδόξου κληρικῶν, ἀλλ' ἀσυμπίστον πρὸς τὴν ὀργάνωσιν αὐτῆς καὶ τὰς ἱερὰς παραδόσεις. Ὅσακις δὲ καὶ πρὸς χαρὸν μόνον ἢ κληροκρατικὴ ἐπεδύληθ' ἐν αὐτῇ αἱ ὕλικοι καὶ ἡθικοὶ βλάβαι ὑπῆρξαν μέγισται. Χωρὶς δὲ μὴ νὰ προτρέψωμεν εἰς τὴν ἱστορίαν ἔχομεν ἐνώπιον ἡμῶν ἀπὸ μὲν ἑπταετίας τὰς θλιβερώτατας γενοτάς, ἅτινα μετὰ τῶν Ὑπέρτορος καταγγέλλουσι τὴν μονομερῆ διαχείρισιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων ἀπὸ ὕλικης καὶ ἡθικῆς ἀποφύας, ἐλευθρίας. Ἐὰν ὑπῆρξάν, καὶ ὑπάρχουσι πάντοτε ἀγαθοὶ καὶ εὐσεβεῖς καὶ φιλοπατρίδες κληρικοὶ ἐπαρκέσαντες καὶ μόναι εἰς τὴν ὕλην καὶ πνευματικὴν προαγωγὴν καὶ ἐνίσχυσιν τῆς καθόλου ἢ κατὰ μέρος Ἐκκλησίας, ἀπεπέλεσαν οὗτοι παρηγόρους ἐξαιρέσεις, αἵτινες ὅμως δὲν ἠδυνήθησαν νὰ καταργήσωσι τὸν κανόνα τῆς καταστροφῆς καὶ τῆς ἐρημώσεως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν. Ἐν βλέμμα ἐπὶ τὰ κατὰ ἡμᾶς ἐπιβεβαίωται κατὰ τρόπον θλιβερώτατον τὴν ἀλήθειαν ταύτην.

Τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον διαχειρίζονται ἀνεξέλεγκτοι καὶ ἀναρχοὶ εὐαρίθμοι κληρικοὶ ἀπὸ μὲν ἡδὲ ἐπταετίας καὶ αἱ μεγάλαι πρόσδοι αὐτοῦ ἀπολλύονται ἀρκεῖς, ἐνῶ ἐν τῇ φανερῇ πανταχοῦ τῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ βασιλεύει ἡ πτωχεία καὶ ἐρημώσις. Ἐνεκ τούτου ἀνταγωνισμοῦ τῶν πλειοψηφῶν αἱ ἐκμισθώσεις τῶν θρόνων κληρικῶν ἐδιαπλάτυσθησαν καὶ ἐτριπλασιάσθησαν, ἐνῶ αἱ φανεραὶ δαπάναι ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ ἐγένοντο κατωτέραι μισθὰς μετρίας οικογενείας. Οἱ πόροι εἰσπράττονται μετὰ τὴν ἐκδοσὶν κατασχετηρίων καὶ πολλάκις ἐκινδύνευσαν νὰ δημοπρατηθῶσι ζῶα καὶ ἄλλα κινητὰ πρὸς ἐξόφλησιν αὐτῶν. Αἱ θρονικαὶ Ἐκκλησιαστικαὶ καὶ μοναὶ ἱρημοῦνται καὶ καταρρέουσι μεταβιβάσμενοι εἰς ἐρείπια καὶ πανταχοῦ τῆς Ἀρχιεπισκοπικῆς δικαιοδοσίας λυμαινέται ἡ ἐρήμωσις καὶ ἡ καταστροφὴ. Ἐν αὐτῇ τῇ πρωτεύουσῃ ἐνοριακοὶ ναοὶ μεγάλοι ἔχοντες χρηματικὰς προσόδους διατελοῦσιν ἐν οἰκτρᾷ καταστάσει, ὅσοι τούτων διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν ἀμεσον ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ ρασοφόρων, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς δύο ναοὺς ὅλως ἀνεξαρτήτως ἀπὸ τούτων διαχειριζομένων ὑπὸ λαϊκῶν πάντοτε ἐτοιμῶν νὰ δώσωσιν εὐθύναις πρὸς τοὺς ἐνορίατας αὐτῶν. Ὅσοι εἶδον κατὰ τὴν πρόσφατον πανήγυριν τὴν εὐκοσμίαν καὶ εὐπρέπειαν τοῦ πτωχοῦ ναοῦ τοῦ Ἀγ. Λουκᾶ ἐν ἀποκέντρῳ καὶ πτωχῇ ἐνορίᾳ κυκλομένη ὑπὸ τουρκικῶν συνοικίων ἐξελθούσαν εὐαρέστως, πολὺ δὲ περισσώτερον θὰ ἐκπλαῶσαι μαθόντες ὅτι ἐξώρλησεν οὗτος πᾶν χρέος του, κατέβαλε τὸ ἀντίμισθον τῶν δύο κωδῶνων καὶ ἔχει ἤδη μικρὸν περισσεύμα εἰς τὸ ταμεῖόν του, ὅπερ θὰ διατεθῇ εἰς νέας βελτιώσεις τοῦ ναοῦ τούτου. Ἄλλος ναὸς εἶναι ὁ τοῦ Ἀγ. Ἀντωνίου, οὗτος ἢ λειτουργικὴ εὐπρέπεια ἀποτελεῖ φαινόμενον ἐν τῇ Κυπριακῇ Ἐκκλησίᾳ. Οἱ ἐρημέριοι αὐτοῦ οικογενειάρχαι χρηστέονται καὶ λειτουργοὶ εὐσεβεῖς καὶ κόσμιοι μετὰ ψαλτῶν, καλλιῶνων καὶ μουσικῶν μεμορρωμένων καθιστῶσι τὰς ἐν αὐτῷ ἱερὰς ἀκολουθίας, ἄγαν σε μνοπρεπεῖς καὶ κατανυκτικὰς. Ἐν τῇ νύκτι τούτῳ ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἐθνικῆς κόπνης τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ ἐθνικῶν συμφορῶν τοῦ 1897 καθιερώθη ἡ περιτορὰ τοῦ Ἐθνικοῦ δίσκου καὶ ἐκτετέ ἀνελιπῶς περιερέταται οὗτος κατὰ τὰς Κυριακάς καὶ ἄλλας ἐπισημοὺς ἑορτάς. Ἡ διαχείρισις αὐτοῦ εἶναι ἀνωτέρα παντὸς ἐπαίνου καὶ τὰ λαμπρὰ ἀποτελέσματά της καταρτίζονται ἐν τῇ οικονομικῇ ἀκμῇ καὶ προσώψι του. Εἰς ἀμφοτέρους τοὺς ναοὺς τούτους τὰ βιβλία τῆς διαχειρίσεως εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν παντός ἐνοριακοῦ.

Ἐπὶ πᾶσιν ἄλλῃν Ἑλληνικὴν κοινότητα ἡ Λευκωσίαν ὁρίσται τὴν μεγίστην οικονομικὴν καὶ ἡθικὴν βλάβην καὶ τοῦτο πρέπει νὰ κατανοήσῃ καὶ ἀντιδράσῃ οἱ Λευκωσιῶται ἐκεῖνοι, αἵτινες δι' οἰονομικὴν ἀκρίβειαν ἐκ πλάνης οἰκτρᾶς ἢ ἐκ προθέσεως ἀξιωματικοῦ υποστηρίζουσι τοὺς ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ ρασοφόρους. Αἱ κοινικαὶ πρόσδοι τῆς Ἑλληνικῆς κοινότητος Λευκωσίας εἶναι τοσαῦται, ὥστε θὰ

ἐπηρεάζουν εἰς συντήρησιν ὅλων τῶν κοινικῶν ἐκπαιδευτηρίων αὐτῆς καὶ οἱ πολῖται πάντες θὰ ἦσαν ἀπληλαγμένοι τοῦ μεγάλου ὄντως βάρους τῶν σχολικῶν τελῶν.

Ἐνεκ τῶν ρασοφόρων τούτων, συμπαρττόντων μετὰ δμάδος κομματαρχῶν, τὰ ἐκπαιδευτήρια πάντα τῆς πόλεως εἶχον περιέλθῃ εἰς ἀξιοθρήνητον κατάστασιν καὶ ἐδέχθη διὰ ἱεροποιήσεως τοῦ περὶ παιδείας νόμου καὶ διὰ τῆς ψήρου τῆς νομοθεσίας τάξεως τῶν πολιτῶν ὡς ἀποσπασθῶσιν ἀπὸ τῶν χειρῶν τούτων τὰ σχολεῖα ταῦτα καὶ μετ' αὐτῶν τὰ ἀτυχῆ τέκνα τῶν πολιτῶν. Εἶναι ἀπερίγραπτος ἡ θλίβερὰ πνευματικὴ κατάστασις τῶν μαθητῶν, ὅσοι εἶχον τὴν ἀτυχίαν νὰ παραμείνωσι, μέχρι τοῦδε εἰς τὰ ὑπὸ τούτων αὐθαριετῶς συντηρούμενα σχολεῖα, οὐδ' ἔχομεν δυστυχῶς νὰ εἰπωμεν κρείττονα περὶ τῶν διατελούντων ἐπὶ ὑπὸ τὴν διαχείρισιν αὐτῶν. Ὅσοι τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν ἀμφιβάλλουσιν, καὶ ἔχουσιν ἴσως δίκαιον ν' ἀμφιβάλλουσιν—ἂς μεταβῶσιν εἰς τὰς δύο ἀστυκὰς σχολὰς, ὅπου θὰ εἶναι εὐπρόσδεκτοι, καὶ ἂς ἀκούσωσι καὶ ἰδῶσιν αὐτοπροσώπως τὴν ἀξιοθρήνητον κατάστασιν τῶν μικρῶν μαθητῶν, τῶν προελθόντων ἀπὸ τῶν σχολείων ἐκείνων, θὰ διακρίνωσι δὲ τὴν ἀμετρίαν ὑπεροχὴν τῶν μαθητῶν τῆς ἐθνικῆς μερίδος τῶν φοιτητῶν εἰς τὰ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς αὐτῆς διαχειριζόμενα καὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ διακεκριμένου παιδαγωγικοῦ κ. Χ. Μαρθοῦτῃ μετὰ φιλοτιμῶν καὶ ζήλωτος διδάσκαλων.

Ἐὰν αἱ οικονομικαὶ ζημίαι τῆς ἡμετέρας κοινότητος εἶναι μεγάλαι, αἱ πνευματικαὶ καὶ ἡθικαὶ εἶναι ἀνυπολόγιστοι καὶ ἀδύνατοι διασκέας, διότι ἡ πνευματικὴ στρέβλωσις τῶν παιδῶν συνεχίζεται καὶ ἐν τοῖς μέσοις ἐκπαιδευτήρις θὰ ἐπιδρᾷ δι' ὅλου τοῦ βίου αὐτῶν, καὶ διὰ τούτων ἐπὶ τὰ τέκνα καὶ τοὺς ἐκγόνους τῶν.

Διὰ τῶν φίλων κομματαρχῶν αὐτῶν οἱ ρασοφόροι τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς περιήγαγον εἰς ὑπογραφὴν λάθρα ἀναφορὰν, δι' ἧς οἱ ὑπογράψαντες αὐτὴν παρακαλοῦσι τοὺς ρασοφόρους τούτους νὰ διαρρυθμίσωσι τὴν οικονομικὴν διαχείρισιν τῆς Ἀρχιεπισκοπικῆς περιουσίας καὶ εἰς τοῦτο κατ' αὐτοὺς περιορίζεται τὸ ὅλον ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα. Αἱ Μητροπολεῖς Κυρηναίας καὶ Πάφου—ἐξαιρουμένη τὴν τοῦ Κιτίου, διότι ἡ διαχείρισις αὐτῆς εἶναι ἤδη ἄριστα διαρρυθμισμένη ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὴν μεταθέσεως τοῦ Μητροπολίτου αὐτῆς—αἱ Μ. ναὶ Κύκκου καὶ Μαχαριᾶ κ. ἂ. κ. εἰναι δι' αὐτοὺς ἐκτὸς τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐκτὸς τῆς νησιῦ. Οἱ τέσσαρες ρασοφόροι ἀξιοῦσι νὰ καταστήσωσιν ὑπεύθυνον τὸν Πρόεδρον αὐτῶν καὶ Ἀρχιεπίσκοπον, αὐτοὶ δὲ νὰ παραμείνωσιν ἀνεύθυνοι καὶ ἀνεξέλεγκτοι διαχειρισταὶ σημαντικωτάτης ἐκκλησιαστικῆς καὶ μοναστηριακῆς περιουσίας.

Πολλάκις μέχρι τοῦδε διετυμάνισαν τὴν ἰδρυσιν ἱερᾶς σχολῆς πρὸς δημοκρατίαν καὶ ἀποπλάνησιν τῶν ξένων καὶ τῶν ἀπληκωτέρων παρ' ἡμῖν ἀλλ' οὐδὲν πρᾶγματι ἐπράξαν καίτοι εἶχον πάντα τὰ οικονομικά πρὸς τοῦτο μέσα εἰς τὴν διάθεσιν τῶν. Ἡ Μονὴ Κύκκου μετὰ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς θὰ ἦδύναντο ἐν τῇ Μετοχίῳ—Ἀγ. Προνοπίου νὰ ἐγκοσστησῶσι τὴν ἱερὰν Σχολὴν καὶ νὰ καταστήσωσι αὐτὴν φυτῶριον ἐφημερίων μεμορρωμένων καὶ εὐσεβῶν εἴτινες, θὰ ἐταποθετοῦντο εἰς τὰς πόλεις καὶ κοινοπόλεις καθόσον θὰ ἐξέλειπον οἱ γεροντώτεροι ἱερεῖς ἀλλ' οὐδέποτε μετὰ σπουδαιότητος ἐμερίμνησαν περὶ τοιοῦτου ἰδρύματος, μετεχειρίσθησαν δὲ μόνον τὴν ὑπὲρ αὐτῆς ἐκκλησίαν ὡς κομματικὴν καὶ δημοκοπικὴν πυροτέχνημα ἐξ ἐκείνων ἅτινα πολλάκις ἐκῆψαν καύσαντα καὶ τῶν πυροτεχνῶν τὰς χεῖρας.

Τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος ὁ Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς τῆς Κύπρου ἔχει γενικὴν καὶ καθολικὴν ἔννοιαν, ἀξίωσιν ἵνα πᾶσα ἡ ἱερὰ κτημοσύνη τῶν τε θρόνων καὶ τῶν ἱερῶν Μονῶν καὶ αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἐνοριακῶν ναῶν υποβληθῇ εἰς ὑπεύθυνον διαχείρισιν καὶ αἱ ἱερὰ πρόσδοι πᾶσαι διατίθενται ὑπὲρ τῆς ὕλης, πνευματικῆς καὶ ἡθικῆς εὐημερίας καὶ προόδου τῆς Κυπριακῆς καθόλου Ἐκκλησίας, ἵνα ἡ σωτηρία καὶ εὐεργετικὴ ἐπίδρασις ἐπὶ τοῦ λαοῦ γένηται διαρκὴς καὶ ἰσχυρά.

Οἱ γενικοὶ ἀντιπρόσωποι οἵτινες ἤθελον ἐκλεγῇ παρὰ τοῦ λαοῦ πρὸς ἐκλογὴν ἀρχιεπισκόπου, αὐτοὶ οὗτοι μετ' ἄλλων συμβούλων, οὓς ἤθελον ἐκλεγῇ αὐτοὶ καὶ ὑπὸ τὴν προερείαν τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας παρεδρεύοντος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, τῶν δύο Ἀγιωτάτων Ἀντιπροσώπων καὶ τῶν Μητροπολιτῶν ὅς ἀποτελέσωσι τὴν συντακτικὴν ὡς εἰπεῖν συνέλευσιν ἡττις, μετὰ τὴν ἐκλογὴν Ἀρχιεπισκόπου καὶ τὴν πληρωσιν τῶν χηρευόντων Μητροπολ. Θρόνων, θὰ ἐπιληθῶσι καὶ τῆς λύσεως τοῦ ὅλου ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος ἐν τῇ εὐρωτάτῃ καὶ καθολικῇ ἐννοίᾳ αὐτοῦ.

Μετὰ τοιοῦτου ἐν συνοπτικωτάτῃ περιλήψει προγράμματος θὰ προσκληθῇ μετ' ὀλίγον ὁ Κυπριακὸς λαὸς νὰ ἐξελέγῃ τὴν ἐτυμηγορίαν αὐτοῦ ἐκλέγων αὐτὸς ὃν βούλεται ἀρχιεπίσκοπον καὶ κατ' ἐπαρχίας τοὺς οἰκείους Μητροπολίτας. Ἡ ὑπεράγαν μακρὰ παράτασις τῆς θλιβερᾶς καταστάσεως κατέστησεν εἰς πάντας δὴλόν τοὺς καὶ κοινώτατον νοῦν ἔχοντας πόσον ὀλεθρίως ἐξημίωνε αὐτὴ τὴν τε Ἐκκλησίαν καὶ τὴν χώραν καὶ ὅτι ἐπέστη ὁ καιρὸς τῆς ταχίστης καὶ ἀρίστης ἀνορθώσεως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων.

Ἀποθιμένοι πᾶσας τὰς νομματικὰς ἀντιθέσεις καὶ τὰς προσωπικὰς ἀντιπαθείας ἐν ἀδελφικῇ ἁμονοίᾳ ἂς ἐκσκήσωμεν τὰ δικαιώματά ἡμῶν μετὰ τῆς εὐσεβοῦς καὶ

φιλοπατρίδος ἀποφάσεως ὅπως τεθῇ διὰ παντὸς τέρμα εἰς τὸσον ὀλεθρίαν κατάστασιν, ὡς ἀναδειχθῇ δὲ ἡ νῆσος ἡμῶν διαπρεπεστάτη ἐν τῇ Πανελληνίᾳ γενομένη ἀριστον ὑπόδειγμα ἀγνῆς καὶ ἀδδλου καὶ θερμῆς φιλοπατρίας οὐχὶ ἐν λόγῳ κενοῖς ἀλλ' ἐν ἔργοις γενναίοις καὶ εὐσεβέσιν.

Ἄς μὴ ἐπιτραπῇ περαιτέρῳ ἡ τρομερὰ καὶ ἀπαίσιος ἐκκλησιαστικὴ ἀσχημία ἥτις ἐπὶ ἐπταετίαν ἤδη κατασχεύει τὴν ἡμετέραν νῆσον, καὶ μετὰ τὴν ἀρίστην πάντων διαρρύθμισιν ἡνωμένοι ἂς πορευώμεθα τὴν ὁδόν, ἣν δεικνύει ἡμῖν τρισηχιετής ἱστορία καὶ ὅπου ὁδηγεῖ ἡμᾶς ἡ τοσάκις περισώσασα τὴν φυλὴν ἡμῶν θεῖα Πρόνοια.

ΑΚΡΙΒΗΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΙΩΑΚΕΙΜ Γ'

Τὸν οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Ἰωακείμ Γ' ἐγνωρίσαμεν οἱ ἐν Κύπρῳ ἀπὸ τῆς καλιμβούλου καὶ ἀτασθαλοῦ πολιτείας του ὡς πρὸς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν ἡμῶν ζήτημα τὸσον καλῶς, ὅσον καὶ οἱ ἐγγύτατα αὐτῷ διάγοντες καὶ προσηλωτικῶς γνωρίζοντες αὐτόν.

Οἱ ἄριστοι τῶν κληρικῶν ἐν Φαναρίῳ θεωροῦσιν αὐτὸν ὡς κακὸν τῆς Ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας δαίμονα καὶ τοῦ Γένους ἡμῶν θείαν μάστιγα καὶ Νέμεσιν τιμωρὸν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ. Ὁ διαπραγμῆς καὶ ὄντως μέγας εὐσεβὴς καὶ φιλόπατρις Μητροπολίτης Χαλκηδόνος Γερμανὸς—οὗ τὸ ὄνομα μετὰ μεγάλου φέρεται σεβασμοῦ ἀπὸ παντὸς Ἑλληνικοῦ στόματος ὀρθοδόξου—τὸν Ἰωακείμ Γ' ἀποκαλεῖ ἐκθρόσμον τοῦ ἁδου πρὸς δοκιμασίαν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους, ὁ δὲ προκατόχος τοῦ Κωνσταντίνου Ε' ἀπεριφράστως λέγει ὅτι ἀπὸ αὐτοῦ περιήγαγεν ὁ Ἰωακείμ τὸ Φανάριον οὐδεὶς εὐσεβὴς καὶ φιλόπατρις κληρικὸς θὰ δυνήθῃ νὰ πατριαρχέυσῃ.

Πάντες ὡς εἶπομεν οἱ διακρινόμενοι ἐπ' ἀρετῇ καὶ παιδείᾳ κληρικοὶ τὴν χειρίστην ἔχουσι περὶ τούτου γνώμην, ἐσχάτως δὲ μετὰ τῶν κατασχεθέντων ἀντιγράφων τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Μητροπολίτου Δράμας κ. Χρυσόστομου ὑπάρχουσι δύο ἐν αἷς ὁ Ἰωακείμ χαρακτηρίζεται ὡς—πολλάκις ἐχαρακτηρίσαμεν αὐτὸν καὶ ἡμεῖς μέχρι τοῦδε.

Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν κ. Ἀρμένιον Ποτιέν.

Ἀγαπᾷτε μοι κ. Ἀρμένιε Ποτιέν, Δὲν θὰ σᾶς ἰνώχλουν ἐκ νέου εἰν μὴ παράδοξοι ἐκ Κωνσταντινουπόλεως φῆμαι ἐτάρατταν ἐμὲ αὐτὸν τοὺς χριστιανούς μου καὶ ὅλας τὰς ὑποθέσεις μας.

Κατὰ τὰς διαδόσεις ταύτας ἴδῃ ὅποτε ὁ ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλικῆς Πρεσβείας κίνδυνος ἀπεσοδίσθῃ, ὅποτε ὁ δόλος τοῦ Μ. Βεζύρου, θελήσαντος νὰ ἀναμείνῃ εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην καὶ τὴν Αὐστριακὴν Πρεσβείαν, ἀπεκαλύφθῃ καὶ ἡ ὑπόθεσις μου δὲν χωρεῖ εἰς τὴν ὀλεθρίαν αὐτῆς λύσιν ὀρμητικῶς, ἴδῃ λέγω, ὅτε διαδιδόμεν ἄκτινα ἐλπίδος, νέος παράγων προβάλλει καὶ ζητεῖ τὴν ἐντεῦθεν ἀπομάκρυνσίν μου, ὑπὸ τοσούτου θλιβεράς συνθήκας, καὶ τὴν ἀλλαχόσε με-

ΤΟ ΓΕΝΟΣ ΓΕΛΩΤΟΠΟΙΟΣ

Ο μισθός των δημογράφων Λευκωσίας και ειδικότερα δημοσιογράφων μετά πολλήν διωρομυρία ομολογεί ότι δεν ήδυνήθη η αποφυγή των δημοσιογραφικών ελεγχών μας, καίτοι επεδίωξε τούτο μη αποστείλας εις ανταλλαγήν τὸ καινούριον εὔλλον του διότι οὐδὲν βελτίον ἀγαθὸν προσέδωκε ἀπὸ τῶν δημοσιογραφικῶν σχέσεων του πρὸς τὸν «Κυπρ. Φύλακα».

Ἀποτυχὼν τοῦ σκοποῦ του ἐν ἀρχῇ δὲν ἔσχε τὴν σύνεσιν καὶ τὴν ὑπομονὴν καὶ ἐφῆρξεν ἐν σιγῇ τὸ πρῶτον ράπισμα ἐπὶ ἐλπίδι δὲ ὅτι ἀνέφευγε παρρησιόχως ἐλλείψεις καὶ ἥδη ἐκὼν ἄκων ἀνέλαβε τὸ χειρὸν καὶ ἀνακατέμειξε τὰ δέξιναι τούτους μέχρι τῆς παντελούς ἀπελάσεως του ἀπὸ πάσης δημοσίας ἢ δημοτικῆς ὑπηρεσίας.

Ἐκπεπνὸν ἐντοῦτοις καὶ χυμώσας ἐκ πείρας τοῦλάχιστον, ἐσπερημένης πάσης θεωρητικῆς μαθήσεως, ὅτι ὁ δημοσιογράφος ὑπόκειται εἰς τὸν ἐλεγχὸν τοῦ κοινῆς καὶ ὠρεῖται ἢ ν' ἀντιβῇ τοῦτον μετὰ θάρρους ἢ ν' ἀποφύγῃ πάναν πρόκλησιν. Ὁ ὑπεύθυνος ἄλλως συντάκτης τῆς «Πατρίδος» (ἐκ Λιδάου) ἔχει παρελθόν τοιοῦτον ὥστε ἀπέβαινε περὶ τὴν πατρίδα φιλοφρόνησις πρὸς τὴν ἐμφανίσιν ἐκδημοκρατίας του, ἥς θὰ ἤξιοτο ἄλλος ἀγωνιστής καὶ τὸ πρῶτον ἐμφανιζόμενος εἰς τὸ δημόσιον.

Ὁρεῖσθαι νὰ παρατηρήσωμεν ἐν γὰρ τῷ παρόντι βραχὺ χρόνῳ καὶ μικρῷ χώρῳ τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν κακίστον χαρακτηριστικὸν παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ, προσπαθοῦν ν' ἀποκρύψῃ τὴν ἀληθὴ καταγωγὴν καὶ τὴν πραγματικὴν ἐθνότητά του. Μόλις ἐτόλμησε νὰ ἐπιδείξῃ τὸν προτελευταῖον κλάδον τοῦ οἰκογενειακοῦ τοῦ δένδρου ὑπομνήσας τὸν πατέρα του, τὸν μακαρίτην Πότονον καὶ ἐσταμάτησε μὴ χωρήσας καὶ μέχρι τοῦ πάππου του Λιάτσου. Οὗτος ἡ γέννησις εἶναι ἐγγεγραμμένη εἰς τὰ ληξιαρχικά βιβλία ἄλλης Ἐκκλησίας καὶ οὐχὶ τῆς Ὀρθοδόξου, καὶ οὕτως ἐν ὠρίμῳ ἡδὴ ἡλικίᾳ, ἐνεκα τῶν προνομίων τῆς Ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας καὶ τῆς προστασίας αὐτῆς, ἐπὶ Τουρίκας προσήλθεν εἰς αὐτὴν ἀναβαπτισθεὶς. Ὁ ἐν Λάρνακι πανοσιολόγος, Βικάριος τοῦ Πατριάρχου τοῦ Αἰθιόπου καὶ Σάβινος τυγχάνει στενὸς συγγενὴς τοῦ κ. Λιασιδίου, καὶ τις δασοφύλαξ Ἀντιστρίδης Μαρωνίτης ομοιοκταὶς ὡς διδύμος πρὸς τὸν ἀνεψιὸν του κ. Ἀγ. Λιασιδίου ἐκαυχᾶτο ἐπὶ τῇ στενῇ συγγενείᾳ του μετὰ τοῦ Δημογράφου Λευκωσίας συγγενεῖς μάλιστα ἐν ὀνόματι τῆς συγγενείας τούτης θύγατρα καὶ τυχὼν προστασίας. Καὶ ἄλλοι ἐν Ἀγ. Μαρίνῃ συγγενεῖς αὐτοῦ εἶναι καὶ θελοῦσι ἐκταύς γνησίους Μαρωνίτας, ἐξ ὧ γνησιότητων φέρων μαρωνιτικὸν αἷμα συντάκτης τῆς «Πατρίδος» κἀπὶ αἱ ἀρνοῦμενος τὴν ἐθνότητά καὶ τὴν γνησιότητα καταγωγῆς του.

Ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τῆς ἀρνούμενης τὴν Συριακὴν καταγωγὴν του, μάρτυς ἀφελούς καὶ ἀλάθης εἶναι ἡ μορφή καὶ τὸ δὶον παράστημά του. Χαρακτηριστικὰ γονόμοι καὶ γρημυὰ ἀκάνοντα τοῦ προσώπου μετὰ γούμφου μελαχροίνου ἐλαιοκτρίνου, κερκὸς δυσανάλογος τὰς διαστάσεις καὶ ἀκανόνιστος βλῶν ἐπὶ βραχίονι καὶ ραβδὸν σκελῶν, κόμη βραχὴ καὶ πυκνὴ οὐκ ἀπὸ προσόδου αἰθιοπικῆς διαστρώσεως, ἀποτελοῦν ἀσφαλὲς καὶ ἀλυστῶν γονόμοις σμικτά αἰθιοπικοσυριακῆς ἐπιμίξεως, ἐν τῇ συνεμύγισαν τὰ γονόμοι καὶ χαρακτηριστικὰ τῶν δύο φυλῶν.

Ἡ φύσις ἐν παιγνιώδει ὑποστήριξις ποιεῖται ἐνίοτε ἐπὶ τῶν συμπτωμάτων ἐλαττωμάτων καὶ παρὰ τὴν τοιαύτην πλάσματα φανερῶν ἐπὶ αἰσῶν τὰς αὐτὰς γαίφῳ καὶ πασάδων ὡς καὶ τῶν Ἀυτοκρατόρων τοῦ παρρησιόχου Βυζαντίου, τοῦ μελαμπροῦς ἡγεμόν, ὃν οἱ πλείους πατριᾶ ἐσθον τὴν Συρίαν. Τοιοῦτοι γελωτοποιοὶ διεδράμουν πολλὰς καὶ πῶς σημαντικὰς πράξεις ἐν ταῖς αὐταῖς ἐκείναις οὐχὶ βεβαίως ἐπ' ἀγνοίᾳ τῆς γλώσσης καὶ ἐγένοντο πρόξενοι συμφορῶν εἰς αὐτάς.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΓΕΝΕΘΛΟΓΙΟΙΣ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Μ. Βρετανίας καὶ Ἀυτοκράτορος τῆς Ἰνδίας **Ἡδουάρδου Ζ'** ἐτελεύτησεν τῇ π. Σαββάτῳ δοξολογία ἐν τῷ Ἱ. Ναφ. Φανερωμένης χοροστατοῦντος τοῦ Ἀγ. Ἀγχιλλοῦ.

Τῇ ΕΠΙΦΩΣῃ Κυριακῇ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς χοροστασίας τῆς Α. Μ. τοῦ Πατριάρχου **Ἀλεξάνδρου** καὶ κ. **Φωτίου** μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐτελέσθη ὁσιατικὴ δοξολογία προσελθόντων καὶ αὐτῶν τῶν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ καὶ Ἀρχιεπισκοπῇ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπαρχ. Δικαστηρίου κ. **Πάρκερ** καὶ οἱ ἀρεπιδιημόντος Διοικητοῦ Λάρνακος κ. **Γουδχάουζ**. Ἡ ἑκτακτος συρροὴ πολυπληθεστάτου ἐκκλησιαστικοῦ κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐν τῷ ναφ. τούτῳ προσεδέχθη ἑκτακτον πανηγυρικὴν θύνην, ἥ δὲ θεία λειτουργία διετέλεσεν μετὰ ἐξαιρετικῆς μεγαλοπρεπείας οἱ ἁπαντὴς ἀπαντῶν τῇ συγχρόνῳ ἐκκλησίᾳ. Ἡ παρουσία τοῦ Μακαριωτάτου μετὰ τῆς μελωδικῆς καὶ ἡγῆρας φωνῆς δι' ἧς ἀπαγγέλλει καὶ ψάλλει τὰ προσήκοντα τῇ θέσει τοῦ ἀναγνώστου ἀνετέλεσεν ἐξαιρετικὸν ἀρμονίαν μετὰ τῶν δοκίμων ψαλτῶν τοῦ ναοῦ. τῶν σεβασμίων καὶ σεμνῶν ἐφημερίων καὶ τῶν εὐρυμάρους καὶ καλλιφώνου ἱεροδιδάκτου κ. **Μακαρίου** ἐκτάκτως διακονήσαντο, κατὰ τὴν θείαν ταύτην λειτουργίαν Ἀσθενῶν μὲν ἀλλὰ κατανυκτικῶς ἡ λειτουργία αὕτη ἀναπαύσθη τὴν ἄλλοτε βουζαντικὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ σεμνὴν ὠριότητά των ἱερῶν τελετῶν τῆς ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας, αἰνέτας συνήρουν τὰ εὐσεβῆ πλῆθη προσελκόμενα ταῦτα εἰς τοῦ ναοῦ καὶ εὐοκισμοῦ ἐν τῇ χριστιανικῇ ἀρετῇ καὶ καθάρσει των ἡμῶν.

Ἡ Α. Μ. Μακαριότης ἐκήρυξεν εἰς τὸν θείον λόγον θίμα λαθῶν τὸ εὐαγγελικὸν ἀνάγνωσμα μετὰ ρητορικῆς δεινότητος καὶ θεολογικῆς ἐμβριθείας ἀναπτύξας περὶ τῆς ἀνάγκης καὶ τῆς δυνάμεως τῆς πίστεως, μεταγαγὼν τὸ ἀπὸ τοῦ στόματός του ἐξερρήθην ἐκκλησιαστικὴ εἰς τοῦ ἐνδόξου καὶ λαμπροῦ χρόνου τῆς ἐκκλησιαστικῆς ρητορικῆς, ὅτε αὕτη ἀντικατέστη τοῦ βήματος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Δήμου.

Ἡ Α. Μ. **ΜΑΚΑΡΙΟΤΗΣ** ὁ Πατριάρχης κ. **Φωτίος** παρὰ κληθείς θὰ ἱερουργῇ αὐριαν ἐν Κόρνῳ ὅπου θὰ εὐλογῇ καὶ τοὺς γάμους τοῦ καλλιότου ἐκεῖ διδασκάλου κ. **Θ. Πικουῆ** μετὰ τῆς σεμνῆς καὶ καλλιτῆς δεσποινίδος **Ἐλένης Ἀντωνιάδου**. Θυγατὴρ ἐγκρίτου καὶ τὰ πρῶτα προεμμένης ἐν τῇ κοινότητι οἰκογενείας.

Τῇ προσεγγίσει Πέμπτῃ ἑορτῇ τῶν Ἀρχιεπισκόπων **Μιχαὴλ** καὶ **Γαβριὴλ** εὐλαβῶς παρὰ κληθείς παρὰ τῆς Κοινότητος ἀπάσης θὰ ἱερουργῇ ἐν τῷ φερωνύμῳ ναφ. τῆς κομποπόλεως Λευκωτικῆς.

Τῇ προσεγγίσει Κυριακῇ ὑπέκουσα εἰς εὐλαβὴν παρὰ κληθείς τῆς Κοινότητος Ἀσσίας θὰ ἱερουργῇ ἐν τῷ Ἱ. Ναφ. τοῦ Προδρόμου.

Ἡ ΥΠΟΘΕΣΙΣ τοῦ ταχυδρ. ὑπαλλήλου κ. **Α. Καρανῆ** περὶ τῆς θέσεως τοῦ ὑπεβλήθη ὑπὸ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ μετὰ τὴν ἀθώωσιν του ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου εἰς τὴν κρίσιν καὶ ἀπόφασιν τοῦ Ὑπομνησίου τῶν Ἀποικίων δι' ἐκδόσεως τῆς Α. Ε. τοῦ Μ. Ἀρμοστῆ. ὅστις κατὰ παράκλησιν τοῦ κ. Καρανῆ ἐτελεγράφηκε πρὸς αὐτὸ ὅπως ἀναμείνῃ ὑπόμνημα τούτου διαλαμβάνον λεπτομερῆ ἐκθεσιν τῆς υποθέσεώς του.

Ὁ κ. Α. Καρανῆς διατελεῖ ἐν ἀδελφῇ ἀπολαύσει καὶ τὸ ἥμισυ μισθοῦ αὐτοῦ ἀνακρίβως δὲ ἐγράφη ἐν τῇ ἐπὶ τῇ ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας. Ἐξερρήσαντες ἐξ ἀρχῆς πρὸ πάσης δικαστικῆς ἐνεργείας τὴν πεποιθῆσιν ἡμῶν ἐπὶ τὴν χρηστότητα τοῦ χαρακτήρος, τοῦ ὑπαλλήλου τούτου ἡν ἐδικαίωσεν

ἡ ἀθωότης τοῦ Δικαστηρίου ἀπόφασιν, προσδοκῶμεν δὲ ἀπονομὴν δικαιοσύνης καὶ παρὰ τοῦ ὑπουργείου.

ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ σχετικῆς δημοσιεύσεως περὶ τοῦ ναοῦ Ἀμεινωμένου ἐν Λεμεσῷ ἐλάβεμεν τὴν εὐχάριστον πληροφορίαν ὅτι ὁ παρὰ τὸ Παλιόδοι ἀνορθωσόμενος αἰετὸς στοιχίζει 28 στερίνας κατὰ τόννον καὶ πωλεῖται, ὡς εἰκὸς εἰς πολλὰ ἀνωτέραν τιμὴν, οὐχὶ δὲ ὡς ἀνακρίβως ἐγράφημεν ἀντὶ πέντε λίρων.

ΓΑΜΟΙ. Τῇ π. Κυριακῇ ὑπολογίσθησαν ἐν Λευκωσίᾳ ὑπὸ τὰς εὐχὰς πολλαριθμῶν συγγενῶν καὶ φίλων οἱ γάμοι τοῦ κ. **Γεωργ. Χ. Κωνσταντίνου** μετὰ τῆς δεσποινίδος **Ἐλένης Φιλίππου** καὶ τοῦ κ. **Αντωνίου Ι. Μισούρα** μετὰ τῆς Δίδος **Ἐλένης Λοκίδου** καὶ ἐν Ἀγ. Δομετίῳ ὁσαύτως οἱ γάμοι τοῦ κ. **Γεωργίου Ι. Πεμενέζ** μετὰ τῆς Δίδος **Ἐλένης Κ. Σκουτέλλα**.

Ἐν Λάρνακι δι' εὐλογίας τῆς ἐκκλησίας, ἐτετέλεσθη ὁ κ. **Αναστάσιος Γερόλεμος** μετὰ τῆς εὐπαιδέτου καὶ καλλιτάτης δεσποινίδος **Πολυμνίας Νικολάου**.

Εἰς ἅπαντας τοὺς εὐτυχεῖς νεονύμους εὐχόμεθα εὐεκερίαν, μακροβιότητα καὶ ἀδυστάχτητον εὐδαιμονίαν ἐν τῷ οἰκογενειακῷ βίῳ.

ΑΡΒΑΒΩΝΕΣ. Τῇ π. Δευτέρᾳ ὁ ἐν Λάρνακι εὐδοκίμως ἐμπερευόμενος καλλιότος νέος κ. **Χριστόφορος Καλοδίκης** ἐμνηστεύσθη εὐλογίαις τῆς Ἐκκλησίας καὶ εὐχαῖς πολυπληθῶν φίλων καὶ συγγενῶν τὴν περικαλλῆ καὶ περίσεμον δεσποινίδα **Χαρίκλειαν Π. Περίδου**. Εὐχόμεθα αὐτοῖς τοὺς ἀρραβῶνας φαιδρῶς καὶ ἀρραγεῖς ταχεῖαν δὲ τὴν αἰετὴν στέψιν.

ΠΥΡΕΤΩΔΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑ τελεῖται κατ' αὐτὰς ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ πρὸς σύνταξιν ἱσολογισμοῦ τῆς διαχειρίσεως τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς κατὰ τὴν ἐπταετὴ χρεὶαν αὐτῆς. Εἶναι πασιγνώστον ὅτι ὁ Ἀγ. Ἀρχιεπίσκοπος οὐδέποτε ἠθέλησε νὰ τήρῃ ἡμερολόγιον καὶ ἡρέσκει τὸ νὰ γράφῃ εἰς φύλλα γάρτου, καὶ τοῦτο μάλιστα τὸ ἐπετέριπεν ἐπὶ.

Συνόδου. Πῶς τώρα ἀπὸ τοιούτων φύλλων θὰ ἐξαχθῶσιν ἀκριβεῖς λογαριασμοὶ καὶ θὰ καταρτισθῶσιν ἀληθεῖς ἱσολογισμοὶ εἶναι λογιστικὸν μυστήριον. Σκόροδα, κρόμμου καὶ εἰλαῖαι φαίνεται ὅτι κατηναλώθησαν πλείονα ἢ ὅσα κατὰ τὴν οἰκοδομὴν τῆς μεγάλης πυρκαμίδος τοῦ Χέσπου. Ἐπειδὴ περὶ τούτων ὁ λόγος θὰ ὑπομνήσωμεν τὸν Ἀγ. Ἀρχιεπίσκοπον νὰ μὴ λησμονήσῃ ὅσα σκόροδα καὶ κρόμμου καὶ τυρὸν εἶχε σημειώσει πρὸ ἐξέτεως εἰς παλαιὸν Κώδικα τοῦ 1808 παρὰ τὴ σπουδαία ἐγγράφα τῆς Κυπριακῆς πρὸς τὰς ἀλλὰς ἀδελφὰς Ἐκκλησίας.

ΤΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ἐν Κυρνεῖ ἐπιστατούμεν ὅτι θὰ ἐπυρὶνᾷ εἶναι δημοσιογραφικὸν θέμα καὶ χρηζόμενον εἰς τὸν ὑπεύθυνον ἀπέσχομεν νὰ διηροισώμεν τὰς σταθείσας ἡμῖν ἐκεῖθεν διηγήσεις. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ ἥρωις τῆς Ὀλυβερᾶς ὑποβίσεως ἐπιμένει καὶ ἐπιδράπτει τὸ σφάλμα του εἰς ἄλλους, ἀναγκάζομεθα νὰ διαλευκάνωμεν τὴν ὑπόθεσιν ἐν τῷ προσεγγίσει φύλλῳ, μὴ δυνηθέντες ἐλλείψει χώρου, νὰ πράξωμεν τούτο ἐν τῷ παρόντι, ἐφ' ᾧ καὶ πάλιν ζητούμεν συγγνώμην παρὰ τῶν ἐπιστελλάντων.

ΑΝΑΞΙΑ ΠΡΟΣΟΧΗΣ

Ἀπεστάλη ἡμῖν ἀντίκρισις ἀηδωνῶς φαίνεται ρητορημάτων κατὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Πατριάρχου κυρίου **Φωτίου** ἐν γνωστῇ ἐπὶ τοιοῦτοις ἐτημερίδι τῆς Λάρνακος. Ἐκτιμώμεν τὴν γράψαντά, ἀδυνατοῦμεν ὅμως νὰ ἐπιτρέψωμεν οἰανδήποτε ἀπάντησιν πρὸς τὸ ἀποχωρητικὸν τούτο σπῆν φ τῶν καὶ μάλιστα περὶ τοῦ τεπτοῦ προσώπου τῆς Α. Μ. Μακαριότητος.

Ἡ φητρία ἔχει ἤδη ἐπίσημον ὄργανον καὶ προκαλούμεν αὐτὸ νὰ υποθετήσῃ τὰς ναυτίας ἐκείνας.

Τῇ π. Τρίτῃ παρῆλθε τὸ πνεῦμα ἐν γαίρῃ καὶ ἡρεμῇ πνευματικῇ καὶ σωματικῇ ὑπὸ ἐξαντλήσεως ὁ

ΚΩΝΣΤ. Α. ΔΡΑΓΟΜΑΝΟΣ

ἐδδομηκοντούτης, ἀρχαῖος καὶ γνωστὸς ἐν τῇ νήσῳ καὶ ἐν τῇ ξένῃ ἔμπορος, γενόμενος εἰς τὴν θεμελιωτῶν τῆς ἀκμῆς καὶ τετιμημένης παγκυπρίου ἀγορᾶς τῆς Λευκωσίας Ἡ περὶ τὰς συναλλαγὰς τοῦ μακαριωτάτου ἀμεμπτος χρηστότης ἥτο παραδειγματικὴ καὶ τοῦ χαρακτήρος του ἡ χριστιανικὴ ἀγαθότης πανθαυματογούμενη, ἐφ' ᾧ καὶ περιεβάλλετο ὑπὸ τῆς γενικῆς συμπαιδείας καὶ σεβασμοῦ τῶν συμπολιτῶν καὶ πάντων τῶν γνωρισάντων ἢ καὶ συναλλαγέντων ὡπωσδήποτε μετ' αὐτοῦ.

Τοιοῦτος γενόμενος ἐν τῷ ἐξωτερικῷ βίῳ τοῦ ὁ μακαριστὴς ἀνὴρ, ἐν τῷ οἴκῳ του ὑπῆρξεν ἀγρυπνός ἄγγελος ἀγαθὸς καὶ προσηλότης ἀπάντων τῶν τέκνων του οὐ μόνον κατὰ τοὺς παιδικούς καὶ νεανικούς χρόνους ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς συμφοραῖς αὐτῶν ἰγένετο ἡ ἀγκυρα σωτηρίας εἰς αὐτὰ καὶ τὸ ἀσφαλίστατον ἔρεισμα.

Ἐν τῷ προσώπῳ ἔθεν αὐτοῦ οὐ μόνον τὰ τέκνα καὶ οἱ οἰκεῖοι ἐθρήνησαν τὴν ἀπώλειαν ἀγαθοῦ ἀγγέλου καὶ φιλοστοργωτάτου πατρὸς ἀλλὰ καὶ ἡ πόλις ἅπασα ἐξαιρέτως ἐνάρετον πολίτην καὶ ἡ ἀγορὰ αὐτῆς τετιμημένον καὶ διακεκριμένον ἐπ' ἀρετῇ μέλος αὐτῆς.

Τὴν κηδεῖαν τοῦ γενομένην σεμνοπρεπεστάτην ἐτίμησαν ἡ Α. Μακαριότης ὁ Πατριάρχης κ. **Φωτίος**, μετὰ τῆς γραμματικῆς Αὐτὴν εὐφραδέως ἐπαινέσας τὰς ἀρετὰς τοῦ μεταστάτου, καὶ αἱ Α. Α. Π. Π. οἱ Μητροπολίται **Κιτίου** καὶ **Χαλεπίου** πλῆθος δὲ πολλῶν πολιτῶν μετὰ τῶν ὁρῶντων περιέβαλλον τὴν σελήνην σπέρσιν του, ἥν ἐν εὐκρίνῃ πένθει πρόειμψαν μέχρι τοῦ τάφου.

Στεφάνους κατέθηκαν ἡ ἀγορὰ Λευκωσίας τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμειουρίου Ἀδελφωσίας οὗτος ἐτύχαιεν ἐγκρίτον μέλος, ἡ συντεχνία τῶν χορτεβατῆδων καὶ πολλοὶ συγγενεῖς καὶ φιλικαὶ οἰκὸγένειαι. Τὸ πρῶτον κινήσαν πρὸς τιμὴν μέλη τῆς ἀγορᾶς Λευκωσίας.

Πρὸς ἅπαντα τὰ πενθοῦντα τέκνα τοῦ παρρησιόχου ἔστω ἡ πάνδημος τιμὴ καὶ ἡ ἀρίστη μνήμη αὐτοῦ, ὅτιν εὐχόμεθα τὴν ἐν σκηναῖς μακάριων ἀνάπαυσιν.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Ἀθροῖον Κυριακὴν κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐν τῷ Ἱ. Ναφ. Φανερωμένης τελοῦντες μνημόσυνον δέξιν ὑπὲρ τοῦ ἐν Κυρίῳ ἀναπαυομένου προσφιλεστάτου ἡμῶν ἀδελφοῦ

ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΙΑΚΩΒΙΔΟΥ

παρακαλοῦμεν τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην αὐτοῦ συμπολίτας ἵνα ἐνώσωσι τὰς δεήσεις αὐτῶν μετὰ τῶν ἡμετέρων.

Ἐν Λευκωσίᾳ
τῇ 3/16 Νοεμβρίου 1907.

Ἡ πενθοῦσα οἰκογένεια
Φ. ΠΡΑΤΖΙΩΤΟΥ

ΖΗΝΩΝ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ
ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ
ΚΑΙ ΕΜΒΟΛΙΚΗ
ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΥΠΟ

Ν. ΚΑΤΑΛΑΝΟΥ
(Καθηγητοῦ)
ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

ΕΤΟΣ Β' ΤΕΤΧΟΣ Κ'

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- 1) Τὸ ὄφειλε ὁ Κόσμος εἰς τὴν Ἑλλάδα.
- 2) Αἱ ἐλάσσονες τέχναι ἐν Ἑλλάδι.
- 3) Αἱ ἡμέραι τοῦ Μωάμεθ.
- 4) Ἐξωτερικὴ ἐμπορία τῆς Κύπρου.
- 5) Ἰαματικὴ δύναμις τοῦ Ἠλίου.
- 6) Ἑλληνικὸς θησαυρός.

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΑ ΓΑΜΩΝ

Ἀξιότιμε Κύριε,

Ἀθροῖον Κυριακὴν (4 Νοεμβρίου 1907) καὶ 3 μ.μ. εὐλογηθήσονται ἐν τῷ Ἱ. Ναφ. Ἰωάννου Προδρόμου ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Κυρίου **Φωτίου** οἱ γάμοι τῶν τέκνων ἡμῶν

ΘΕΟΔΩΡΟΥ Μ. ΠΑΠΠΟΥ

καὶ

ΕΛΕΝΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ

οὓς παρακαλεῖσθε νὰ τιμῆσθε διὰ τῆς εὐγενούς παρουσίας ὑμῶν μετὰ τῆς ἀξιότιμου οἰκογενείας σας.

Ἐν Κόρνῳ τῇ 3 Νοεμβρίου 1907.

Οἱ γονεῖς τῶν μελλοντῶν
Εὐαγγέλης Ἀντωνιάδης
Σταυροῦλλα Ἀντωνιάδου
Μάρκος Παπποῦ
Ἀθανασία Θεοδώρου.

×

Ἀξιότιμε Κύριε,

Ἀθροῖον Κυριακὴν καὶ ὥραν 3 μ.μ. εὐλογηθήσονται ἐν τῷ Ἱ. Ναφ. Ἀγ. Γεωργίου οἱ γάμοι τῶν τέκνων ἡμῶν

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ν. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
καὶ

ΕΛΕΝΗΣ Π. ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ

οὓς παρακαλεῖσθε νὰ τιμῆσθε διὰ τῆς εὐγενούς παρουσίας ὑμῶν μετὰ τῆς ἀξιότιμου οἰκογενείας σας.

Ἐν Βόρῃ τῇ 3 Νοεμβρίου 1907.

Οἱ γονεῖς τῶν μελλοντῶν
χ: Πέτρος χ: Νικόλα
Θέκλα χ: Πέτρο
Νικ. Παπαχαρὰλᾶμπος
Παναγιωτοῦ Νικολάου.

×

Ἀξιότιμε Κύριε,

Ὁ ἑκάστοτε καὶ ἡ Κυρία **Γ. Στεφανίδου** καὶ ὁ Κύριος **χ: Νικόλαος Ἐλευθερίου** παρακαλοῦσιν ἵνα τιμῆσθε τοὺς γάμους τῶν τέκνων αὐτῶν

ΣΤΙΝΗ Ν. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ

καὶ

ΑΝΝΗΣ Γ. ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ

εὐλογηθήσονται αὐριοῖν περὶ ὥραν 3 μ.μ. ἐν τῷ Ἱ. Ναφ. τῶν Ἀγ. Ὁμολογητῶν τοῦ ὁμώνυμου προστατείου.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Καθιστᾶται γνωστὸν εἰς τοὺς ἐχόντας ἀνερομηχανὰς ὡς καὶ εἰς αἰρηουργούς ὅτι ὁ κ. **Μ. Γ. Παυλίδης** ἔχει κέρειον **Κάρδι** πώτης ποιότητος, ἐπίσης ὁ κ. αὐτός εἰδοποιεῖ τὸ κινεῖν ὅτι κατ' αὐτὰς περιμένει 100,000 κερμίδια **Γαλλικά**. Οἱ βουλομένοι δύνανται ν' ἀποταθῶσι πρὸς αὐτόν.

